

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 06-06-2022

Znak: SPN.III.4130.22.2022

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 559 ze zm. – zwanej dalej *u.s.g.*)

stwierdzam nieważność w całości

uchwały Nr V/15/2022 Rady Miejskiej w Starachowicach z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania na terenie miasta Starachowice obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 29 kwietnia 2022 r. Rada Miejska w Starachowicach podjęła uchwałę Nr V/15/2022 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania na terenie miasta Starachowice obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, zwaną dalej uchwałą lub uchwałą krajobrazową.

Wyżej wymieniona uchwała wraz z załącznikami oraz dokumentacją odzwierciedlającą procedurę poprzedzającą podjęcie uchwały wpłynęła do tut. organu w dniu 9 maja 2022 r.

W dniu 20 maja 2022 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz wezwał Wiceprzewodniczącego Rady Miejskiej w Starachowicach do złożenia wyjaśnień do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 26 maja 2022 r., znak: BR.0711.5.2022.GA (data wpływu do tut. organu 30.05.2022 r.), odniesiono się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 37a ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 503), zwanej dalej *u.p.z.p.*

Regulacja zawarta w ustępach od 2-10 art. 37a *u.p.z.p.* w sposób szczegółowy określa zakres przedmiotowy uchwały. Dalsze przepisy regulują procedurę podejmowania uchwały (art. 37b *u.p.z.p.*), wyłączenia w stosowaniu przepisów dotyczących reklam (art. 37c *u.p.z.p.*) oraz kary pieniężne związane z umieszczeniem tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych niezgodnie z przepisami uchwały (art. 37d *u.p.z.p.*).

W świetle art. 37a ust. 4 *u.p.z.p.*, uchwała określająca zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane jest aktem prawa miejscowego uchwalanym przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy. Artykuł 94 Konstytucji RP stanowi, iż organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określają odpowiednie ustawy. W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, regulację zasad i trybu ich sporządzania wskazane są w *u.p.z.p.*

Zgodnie z art. 91 ust. 1 *u.s.g.* uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W odniesieniu do podstaw stwierdzenia nieważności aktów organu samorządowego przyjmuje się, że już z samego brzmienia art. 91 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 4 *u.s.g.* wynika, iż tylko istotne naruszenie prawa stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały (aktu) organu gminy. Za „istotne” naruszenie prawa uznaje się „uchybiecie prowadzące do takich skutków, które nie mogą zostać zaakceptowane w demokratycznym państwie prawnym,

które wpływają na treść uchwały. Do takich uchybień należą między innymi: naruszenie przepisów prawa wyznaczających kompetencje do wydania aktu, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał, jeżeli na skutek tego naruszenia zapadła uchwała innej treści, niż gdyby naruszenie nie nastąpiło” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 października 2017 r., sygn. akt IV SA/Wa 837/17).

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonej odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa:

1. Uchwała narusza art. 14 ust. 5 Ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 178 ze zm.) w związku z § 14 ust. 2, § 39 ust. 1 i § 143 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283), zwanego dalej ZTP, a także art. 2 Konstytucji RP poprzez brak przepisów uchylających poprzednią uchwałę krajobrazową.

Art. 14 ust. 5 ustawy o Radzie Ministrów stanowi, że celem stosowania zasad techniki prawodawczej jest zapewnienie w szczególności spójności i kompletności systemu prawa oraz przejrzystości tekstów normatywnych aktów prawnych, z uwzględnieniem dorobku nauki i doświadczeń praktyki.

Zgodnie z § 14 ust. 2 ZTP ustawa zawiera przepisy przejściowe lub dostosowujące oraz przepisy uchylające, jeżeli reguluje dziedzinę spraw uprzednio unormowaną przez inną ustawę.

W myśl § 39 ust. 1 ZTP w przepisie uchylającym wyczerpująco wymienia się ustawy, które ustawa uchyla; nie poprzestaje się na domyślnym uchyleniu poprzedniej ustawy przez odmienne uregulowanie danej sprawy w nowej ustawie.

Natomiast § 143 ZTP stanowi, że do projektów aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale VI, z wyjątkiem § 141, w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale I w rozdziałach 1-7 i w dziale II, a do przepisów porządkowych - również w dziale I w rozdziale 9, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. W związku z czym w niniejszej sprawie zastosowanie ma § 14 ust. 2 ZTP oraz § 39 ust. 1 ZTP.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że przedmiotowa uchwała jest drugą uchwałą krajobrazową na terenie miasta Starachowice. Pierwszą uchwałę w sprawie zasad i warunków sytuowania na terenie miasta Starachowice obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane Rada Miejska w Starachowicach podjęła w dniu 19 grudnia 2019 r. - uchwała Nr XV/13/2019 (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 23 grudnia 2019r., poz. 5331).

Analizowana pod względem legalności uchwała stosownie do § 20 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego. Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego z dnia 6 maja 2022 r. pod poz. 1817, w związku z czym weszła w życie w dniu 21 maja 2022 r. A zatem na terenie miasta Starachowice obowiązują obecnie dwie uchwały krajobrazowe, przy czym każda z nich jest prawem powszechnie obowiązującym, regulującym tożsamą dziedzinę spraw.

Z przytoczonych ww. przepisów ZTP wynika, że uchwała stanowiąca akt prawa miejscowego powinna zawierać przepisy uchylające, jeżeli reguluje dziedzinę spraw uprzednio unormowaną przez inną uchwałę. Nie można domniemywać, że uchwalenie „nowej” ustawy krajobrazowej „z automatu” eliminuje „starą” uchwałę. Tymczasem oceniana uchwała Nr V/15/2022 nie zawiera przepisów uchylających uchwałę Nr XV/13/2019.

Powyższe potwierdza pogląd wyrażony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt II SA/Ke 898/19: „Sąd nie podziela jednak wyrażonego w odpowiedzi na skargę poglądu, że uchwalenie nowego regulaminu automatycznie prowadzi do uchylenia dotychczas obowiązującego w danej gminie regulaminu. Wynika to z różnych zakresów regulacji znajdujących się w obu regulaminach, co powoduje istotne wątpliwości co do oceny, które z przepisów starego regulaminu zostały w całości zastąpione nową regulacją, a które nie i w jakiej ewentualnie części. Przywołany przez organ pogląd jest ponadto sprzeczny z przepisem § 14 ust. 2 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", dalej Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym akt prawa

miejscowego zawiera (a więc obligatoryjnie musi zawierać), przepisy uchylające, jeżeli reguluje dziedzinę spraw uprzednio unormowana przez inny akt prawa miejscowego.”.

W wyjaśnieniach złożonych na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego Przewodniczący Rady Miejskiej w Starachowicach wyjaśnił, że nie uchylił uchwały z 2019 r. albowiem trwają postępowania administracyjne związane z nałożeniem kary pieniężnej za nie przestrzeganie jej postanowień. Tym samym zdaniem organu stanowiącego Miasta w obrocie prawnym pozostaną dwie uchwały, co jest sprzeczne z zasadami techniki prawodawczej.

W świetle § 39 ust. 1 ZTP uchylenie całości aktu normatywnego dokonuje się wyraźnym przepisem uchylającym, wskazując ten akt normatywny. Przepis ten ponadto stanowi, że uchylenie aktu normatywnego nie może być dorozumiane. Nie można więc wydać nowego aktu prawa miejscowego regulującego zakres spraw uregulowanych uprzednio innym aktem prawa miejscowego bez uchylenia tego poprzedniego aktu prawa miejscowego. Nie można pozostawiać w obrocie prawnym dwóch aktów prawa miejscowego regulujących ten sam zakres spraw przekazanych do uregulowania przepisem upoważniającym do wydania aktów prawa miejscowego (red. dr Dariusz Szafranski, Wojciech Białończyk, dr Andrzej Bielecki, Łukasz Kasiak, Jacek Piecha, *Zasady techniki prawodawczej w zakresie aktów prawa miejscowego. Komentarz praktyczny z wzorami oraz przykładami*, Warszawa, 2016).

Należy dodać, że naruszenie zasad techniki prawodawczej może prowadzić do istotnych problemów związanych ze stosowaniem prawa, w tym z jego interpretacją i zrozumieniem, jak również do stwierdzenia niezgodności danego aktu prawa miejscowego bądź konkretnych jego przepisów z ustawą. Ponadto podjęcie przedmiotowej uchwały narusza zasadę zaufania obywatela do państwa prawa wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 14 czerwca 2000 r. P 3/00 zauważył, że podstawowym standardem wynikającym z art. 2 Konstytucji RP, w szczególności zaś zachowania zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa, jest pewność prawa a w konsekwencji bezpieczeństwo prawne jednostki.

W zaistniałym stanie faktycznym, mieszkańcy Starachowic, którzy zobowiązani są przestrzegać prawa uchwalonego w aktach prawa miejscowego, tj. uchwał z 2019 roku oraz uchwał z 2022 roku, postawieni zostali w sytuacji niepewności prawnej, albowiem nie będą wiedzieli, których przepisów przestrzegać i jak dostosować np.: obiekty małej architektury, tablice reklamowe czy urządzenia reklamowe, aby nie narazić się na karę pieniężną za niedostosowanie się do obowiązującego prawa.

W tym miejscu warto odwołać się do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 kwietnia 2022 r., sygn. akt III OSK 4798/21, który potwierdza, że sprzeczność postanowień uchwały z rozporządzeniem może stanowić istotne naruszenie prawa: „Zasadniczo Zasady techniki prawodawczej nie stanowią wzorca w ocenie ważności obowiązującego prawa, a ich naruszenie nie stanowi o sprzeczności z prawem w stopniu uzasadniającym stwierdzenie nieważności kontrolowanych aktów w całości bądź w części. Nie można jednak wykluczyć sytuacji, w których konkretne uchybienie zasadom techniki prawodawczej przyjdzie zakwalifikować, jako istotne naruszenie prawa. Trybunał Konstytucyjny wypracował stanowisko, zgodnie z którym naruszenie zasad techniki prawodawczej może prowadzić do uznania danego aktu prawnego, w całości lub w części, za niezgodny z Konstytucją, jednak tylko wtedy, gdy naruszenie to jest poważne i powoduje naruszenie którejs z konstytucyjnych zasad tworzenia prawa wymagającej, aby materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia (...). Stąd, tylko w sytuacji powiązania naruszenia Zasad techniki prawodawczej z naruszeniem zasady konstytucyjnej, można mówić o wystąpieniu istotnego naruszenia prawa uzasadniającego stwierdzenie nieważności aktu prawnego (por. wyrok NSA z dnia 24 października 2018 r., sygn. II OSK 2498/16, LEX nr 2589098). Zatem także w odniesieniu do aktu prawa miejscowego naruszenie zasad techniki prawodawczej, skutkujące jednocześnie naruszeniem konstytucyjnych reguł tworzenia prawa, powinno zawsze prowadzić do stwierdzenia jego nieważności (zob. G. Wierczyński, *Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz*, Warszawa 2016, s. 32)”.

A zatem skoro Rada Miejska w Starachowicach przyjęła uchwałę Nr V/15/2022 nie zawierającą przepisów uchylających uchwałę Nr XV/13/2019 i w obrocie prawnym pozostają dwa akty prawa miejscowego regulujące ten sam zakres spraw, to naruszenie zasad techniki prawodawczej w tym przypadku stanowi istotne naruszenie prawa, powodujące konieczność stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

2. Uchwała narusza art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1376 ze zm.), zwanej dalej *u.d.p.*, poprzez określenie nieprawidłowych minimalnych odległości sytuowania szyldów, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych od zewnętrznej krawędzi jezdni.

Art. 43 ust. 1 *u.d.p.* określa minimalne odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni (w zależności od rodzaju drogi) obiektów budowlanych przy drogach oraz niebędących obiektami budowlanymi reklam umieszczonych przy drogach poza obszarami zabudowanymi, w terenie zabudowy i poza terenem zabudowy, gdzie minimalna odległość od zewnętrznej krawędzi jezdni np. dla drogi gminnej wynosi: w terenie zabudowy – 6m, poza terenem zabudowy – 15m.

Tymczasem w uchwale określono minimalne odległości sytuowania szyldów, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych od zewnętrznej krawędzi jezdni niezgodnie z art. 43 *u.d.p.* np. w § 15 ust. 4 pkt 1 lit. d uchwały określono odległość reklam wyborczych na 5,0 m od zewnętrznej krawędzi jezdni (nie podając rodzaju drogi). A zatem uchwała stoi w sprzeczności z ograniczeniami wynikającymi z *u.d.p.* Należy podkreślić, że określenie mniejszych niż wymagane odległości może wpłynąć na kwestię ewentualnego zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Ponadto należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 40 ust. 1 *u.d.p.* zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg wymaga zezwolenia zarządcy drogi w formie decyzji administracyjnej. Przepis ten nakłada zatem obowiązek uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na zajęcie pasa drogowego, przed jego rzeczywistym zajęciem. W myśl art. 40 ust. 2 pkt 3 *u.d.p.* zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam. O zgodę na ustawienie reklamy w pasie drogowym trzeba wystąpić zawsze, nawet gdy nośnik nie jest związany trwale z gruntem.

Dodatkowo w myśl art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, to w świetle brzmienia art. 37a *u.p.z.p.* nie było podstaw prawnych do ustalenia odległości reklam od zewnętrznej krawędzi jezdni, podczas gdy powyższe zostało uregulowane w *u.d.p.*

3. Uchwała narusza art. 37a ust. 1 *u.p.z.p.* poprzez określenie liczby tablic reklamowych i urządzeń reklamowych.

Zgodnie z dyspozycją art. 37a ust. 1 *u.p.z.p.* rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane.

W myśl art. 37a ust. 2 *u.p.z.p.* w odniesieniu do szyldów w uchwale, o której mowa w ust. 1, określa się zasady i warunki ich sytuowania, gabaryty oraz liczbę szyldów, które mogą być umieszczone na danej nieruchomości przez podmiot prowadzący na niej działalność.

Z przepisów tych wynika, że wspólnym mianownikiem tablic i urządzeń reklamowych, w tym szyldów, są jedynie regulacje związane z ustaleniem zasad i warunków ich sytuowania oraz ich gabarytów. Natomiast określenie liczby tablic i urządzeń reklamowych nie mieści się w pojęciach: „zasad i warunków sytuowania”, „gabarytów”, „standardów jakościowych, czy „rodzajów materiałów z jakich mogą być wykonane”.

A zatem w uchwale nie można określić liczby tablic reklamowych i urządzeń reklamowych. W uchwale określa się wyłącznie liczbę szyldów (art. 37a ust. 2 *u.p.z.p.*).

Tymczasem w uchwale nieprawidłowo (sprzecznie z ustawą) określono liczbę tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, tj.:

- w § 13 ust. 1 pkt 3 uchwały dopuszczono sytuowanie maksymalnie dwóch tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych na jednej elewacji budynku,
- w § 13 ust. 3 pkt 1 oraz w § 14 ust. 3 pkt 1 uchwały dopuszczono sytuowanie maksymalnie pięciu masztów flagowych na terenie jednej nieruchomości,
- w § 13 ust. 3 pkt 3 oraz w § 14 ust. 3 pkt 5 uchwały dopuszczono sytuowanie maksymalnie jednej tablicy kierunkowej na jednym słupie oświetleniowym i nie więcej niż dwie tablice kierunkowe dla jednego przedsiębiorstwa na odcinku drogi ograniczonym skrzyżowaniami,
- w § 14 ust. 1 pkt 3 uchwały dopuszczono sytuowanie maksymalnie czterech tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych na jednej elewacji budynku,
- w § 14 ust. 3 pkt 3 uchwały dopuszczono sytuowanie maksymalnie dwóch sztuk pylonów reklamowych,

- w § 14 ust. 3 pkt 4 uchwały dopuszczono sytuowanie jednego totemu reklamowego,
- w § 15 ust. 4 pkt 1 lit. b uchwały ograniczono ilość reklam wyborczych do dwóch powierzchni ekspozycyjnych na jednym nośniku wolnostojącym (w strefie żółtej),
- w § 15 ust. 4 pkt 2 lit. b uchwały ograniczono ilość reklam wyborczych do czterech powierzchni ekspozycyjnych na jednym nośniku wolnostojącym (w strefie białej).

Artykułu 37a ust. 2 *u.p.z.p.* odnoszącego się wyłącznie do szyldów nie można rozciągać na wszystkie inne tablice i urządzenia reklamowe. Przepis odnoszący się do tablic i urządzeń reklamowych nie będących szyldami, określony w art. 37a ust. 1 *u.p.z.p.* jest regulacją zamkniętą i nie wolno wykraczać poza jej zakres.

Określenie w uchwale liczby tablic reklamowych i urządzeń reklamowych jest przekroczeniem zakresu delegacji ustawowej, o której mowa w art. 37a ust. 1 *u.p.z.p.*, co stanowi istotne naruszenie prawa.

Powyższe stanowisko potwierdza wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt II OSK 1005/21.

4. Uchwała narusza art. 37a ust. 9 *u.p.z.p.* poprzez określenie nakazu bezzwłocznego doprowadzenia terenu lub obiektów do należytego stanu estetycznego lub technicznego, w przypadku usunięcia tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego.

W świetle art. 37a ust. 9 *u.p.z.p.* uchwała, o której mowa w ust. 1, określa warunki i termin dostosowania istniejących w dniu jej wejścia w życie obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych, nie krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały.

Tymczasem § 18 ust. 4 uchwały ma następujące brzmienie: „W przypadku usunięcia tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego teren lub obiekt należy bezzwłocznie doprowadzić do należytego stanu technicznego i estetycznego”.

Takie regulacje wykraczają poza kompetencje ustawową. Należy dodać, że gdyby faktycznie ustawodawca chciał doprowadzić teren lub obiekt do stanu zapewniającego należyty stan techniczny i estetyczny (w przypadku konieczności usunięcia tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego, niezwłocznie po zakończeniu prac demontażowych), to wprost zapisałby to w ustawie.

Należy również nadmienić, że obowiązek utrzymywania obiektów w należyłym stanie technicznym i estetycznym został uregulowany w innym akcie prawnym rangi ustawowej - Ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (j. t. Dz. U. z 2021 r., poz. 2351 ze zm.). Zgodnie z art. 5 ust. 2 ww. ustawy obiekt budowlany należy użytkować w sposób zgodny z jego przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska oraz utrzymywać w należyłym stanie technicznym i estetycznym, nie dopuszczając do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej (niezależnie od tego czy była na nim tablica reklamowa lub urządzenie reklamowe, czy też nie).

Z uwagi na powyższe, organ nadzoru stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w całości.

W świetle art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Zbigniew Koniusz
Wojewoda Świętokrzyski

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	1918070.5104754.6375262
Nazwa dokumentu	RN w całości uchwała reklamowa Starachowice .pdf
Tytuł dokumentu	RN w całości uchwała reklamowa Starachowice
Sygnatura dokumentu	SPN.III.4130.22.2022
Data dokumentu	06.06.2022
Skrót dokumentu	DEEA61C90AEA441FEEB9CBBAB21D51D12378AB4 5
Wersja dokumentu	1.13
Data podpisu	06.06.2022 14:02:58
Podpisane przez	Zbigniew Adam Koniusz Wojewoda Świętokrzyski
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.108.75.75.

Data wydruku: 07.06.2022

Autor wydruku: Antoszevska-Mazur Izabela (Starszy Inspektor)